

Arrest

nr. 74 760 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HALSBERGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. Uw echtgenoot, V.(...) M.(...) (O.V.X), was in Armenië lid van de oppositiepartij HSh (Armenian National Movement). Uw man was bij de presidentsverkiezingen in februari 2008 aangesteld als vertrouwenspersoon in één van de kiesbureaus in Vanadzor. In de nasleep van deze verkiezingen waren er betogingen waarbij uw man werd gearresteerd. Hij werd opgesloten in Nor Nor (Jerevan) tot 10 april 2008. Vervolgens werd hij opgenomen in een hospitaal in Vanadzor, waar hij na enkele weken ontsnapte. Uw man verbleef sindsdien op verschillende plaatsen in Vanadzor. Om te vermijden dat u omwille van uw man problemen zou krijgen, hebben u en uw man in oktober 2008 bij de burgerlijke stand van Vanadzor een scheiding aangevraagd. U weet echter niet of u effectief gescheiden bent van uw man. Eind december 2008 heeft

uw schoonvader uw appartement in Vanadzor verkocht. U verhuisde samen met uw kinderen naar het dorp Khashtarak, district Itchevan. In 2009 en 2010 werd u door verschillende personen benaderd die u vragen stelden over uw man. U weet niet waarom uw man door hen werd gezocht. Ondertussen was uw man op 6 maart 2009 vanuit Armenië vertrokken. Diezelfde dag kwam hij in België aan en op 25 november 2009 vroeg hij asiel aan. Op 1 maart 2011 heeft het Commissariaat-Generaal een beslissing genomen tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 7 maart 2011 tekende uw echtgenoot beroep aan.

Op 20 mei 2011 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

In januari 2011 werd u lastig gevallen door personen in politie-uniform. Men zei u dat men u en uw kinderen zou meenemen om zo te weten waar uw man zich bevindt. Toen u vernam dat de gezondheidstoestand van uw man in België slechter werd, besloot u ook om Armenië te verlaten. Op 15 juni 2011 bent u met het vliegtuig vanuit Armenië naar België gereisd. Diezelfde dag kwam u in België aan. Op 31 augustus 2011 hebt u een asielaanvraag ingediend. Sinds uw aankomst in België, hebt u van uw vader vernomen dat er nog verschillende personen naar u hebben gevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: kopijen van enkele pagina's van de Armeense paspoorten van u en uw kinderen, uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte, twee diploma's (dd.21/06/2000; 2010), de oranje kaart van uw man, Belgisch medisch getuigschrift van uw man (dd.27/7/2011) en een attest.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt in uw asielaanvraag als uw echtgenoot, V.(...) M.(...) (CGVS gehoor 5/10/2011 p.12, 14). In dit verband is het vermeldenswaard dat in het kader van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen en dit wegens een gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg kan er in uw hoofdte op basis van de verwijzing naar de asielmotieven die door uw echtgenoot werden verklaard, geen gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden weerhouden. De voormelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw echtgenoot bevat de volgende motieven:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (cf. detentie en mishandeling in politiehechtenis, huiszoekingen, aanslag op u door voorstanders van de regeringspartij, arrestatie van vader, vrees voor geweldpleging en voor een gefabriceerde strafzaak) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en door uw lidmaatschap van de partij HHSh niet aannemelijk.

Ook op andere punten werden vaststellingen van ongeloofwaardigheid gedaan. Zo verklaarde u dat u op 19 februari 2008 als vertrouwenspersoon bent opgetreden in de provincie Lori op vraag van M.(...) A.(...) (CGVS gehoor p.13-14). Uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat alle vertrouwenspersonen verplicht moesten worden geaccrediteerd door de Central Election Commission (CEC). Daarom moest het stafpersoneel van de kandidaten voor de presidentsverkiezingen aan de CEC lijsten bezorgen van al wie als vertrouwenspersoon was gekozen. Enkel op basis van die lijsten reikte de CEC aan alle vertrouwenspersonen accreditatieattesten uit. Bijgevolg kreeg iemand die niet op die lijsten voorkwam, van de CEC geen accreditatie als vertrouwenspersoon. De CEC beschikt over lijsten die op exhaustieve wijze de vertrouwenspersonen van de kandidaten voor de presidentsverkiezingen, met hun naam, voornaam, geboortedatum, paspoortnummer en beroepssituatie opsommen. Bij nazicht van de lijst van vertrouwenspersonen van Levon Ter-Petrosian blijkt dat uw naam er niet is in opgenomen waardoor er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat u toen optrad als vertrouwenspersoon voor Ter-Petrosian. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u ten gevolge hiervan zou ondervonden hebben.

Eveneens werd betreffende uw verklaringen omtrent uw medische problemen en de oorzaken daarvan, een element aangetroffen die uw geloofwaardigheid in het gedrang brengt. In uw aanvraag tot medische regularisatie dd. 7/04/2009 werd immers genoteerd dat u medische problemen hebt gekregen omdat u van een balkon was geduwd in december 2008. U hebt toen geen enkele melding gemaakt van de slagen die u verklaarde te hebben gekregen op het politiekantoor en die volgens u de oorzaak zijn van uw rugproblemen en uw invaliditeit (CGVS p.16-17, 23). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd. Uw verklaring dat u op het moment van uw aanvraag tot medische regularisatie dd. 7/04/2009 nog geen asielaanvraag had ingediend en dat u op dat moment de waarheid niet wilde spreken, kan niet worden weerhouden. Gezien beide versies van de omstandigheden waarin het letsel werd opgelopen blijkt geven van een vervolgingsdaad, kan het niet logisch worden genoemd dat u in een verklaring buiten de asielprocedure ervoor zou kiezen om een fictieve vervolgingsdaad aan te halen als oorzaak van het medisch letsel.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. U legt alvast geen enkel bewijsstuk aangaande de verklaarde vervolgingen op zich neer. Het Armeens medische attest dd. 4/10/2008 bevestigt dat u met o.a. rugklachten bent opgenomen tot 30/04/2008 in een militair ziekenhuis, maar het biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze rugproblemen heeft opgelopen. Het attest bewijst aldus niet dat uw rugklachten werden veroorzaakt door de slagen die u verklaarde te hebben gekregen op het politiebureau in maart 2008. Ook de Belgische medische stukken, met name uw aanvraag voor medische regularisatie dd. 7/04/2009 en een Belgisch medisch document dd. 15/12/2009 bevatten informatie aangaande uw gezondheidsproblemen maar bevatten geen informatie aangaande de verklaarde asielproblemen. Uw verdere documenten, met name uw militair boekje, diploma lichamelijke opvoeding, arbeidsboekje, een verkoopsakte, een kopie van uw rijbewijs, bevatten informatie over uw identiteit, opleiding en professioneel curriculum maar bieden geen informatie aangaande de verklaarde asielmotieven. Het neergelegde attest van politiezone Oostende dd. 6/09/2010 maakt enkel melding van een niet nader bepaalde verklaring door u bij de vermelde politiedienst. De klachtbrief dd. 17/10/2008 van de hand van uw vader, en gericht tot het parket van Vanadzor vermag alleszins niet de gedane vaststellingen van ongeloofwaardigheid te verklaren of te weerleggen. Daarenboven dient aangaande dit document er evengoed op te worden gewezen dat hieraan elk bewijs ontbreekt dat deze getypte brief daadwerkelijk als klacht werd afgeleverd bij het vermelde parket.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst."

Daarenboven dient nog te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van uw echtgenoot te herstellen. Zo stelde u dat u in 2009, 2010 en 2011 werd lastig gevallen door verschillende personen die bij u over uw man wilden informeren (CGVS gehoor p.12). Behoudens het feit dat u weinig accuraat kon zijn wanneer deze betreffende personen u hebben benaderd (CGVS gehoor p.12), werd opgemerkt dat u geen idee had waarom men interesse had in uw man. U kon enkel op vage wijze aangeven dat de problemen van uw man verband houden met politiek, maar verdere details kent u niet (CGVS gehoor p.13-14). U verklaarde dat u in Armenië wel vragen had gesteld aan uw vader en schoonvader, maar u gaf aan dat zij niet op de hoogte waren (CGVS gehoor p.13). Er dient echter op gewezen te worden dat u sinds uw aankomst in België, uw man hierover geen vragen hebt gesteld (CGVS gehoor p.13). Nochtans verblijft u op eenzelfde adres in België (CGVS gehoor p.6). Dat u zo weinig kennis en interesse heeft voor de eigenlijke oorzaak of aanleiding van de vervolgingsproblematiek van u en uw man in Armenië, wordt als niet aannemelijk aanschouwd. Van een asielzoeker mag er immers worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren naar cruciale aspecten het asielrelaas, indien hij/zij een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Aansluitend op voorgaande vaststelling dient eveneens te worden vastgesteld dat u nog steeds niet weet waar uw man van april 2008 tot maart 2009 in Armenië heeft verbleven. U stelde dat uw man tot december 2008 in Vanadzor verbleef, maar u weet niet concreet waar. Ook voor de periode van december 2008 tot maart 2009 kon u enkel op vage wijze aangeven dat uw echtgenoot op verschillende plaatsen verbleef, maar meer concreet kon u niet zijn (CGVS gehoor p.4, 14). Echter, uw echtgenoot heeft tijdens zijn gehoor verklaard dat hij na zijn ontsnapping uit het hospitaal van Vanadzor in april 2008 naar het dorp Apaga was gevlucht (CGVS gehoor man p.12, 17). Hij stelde ook dat hij in de

periode van april 2008 tot maart 2009 in Apaga was (CGVS gehoor man p.17). Toen u echter werd gevraagd naar het verblijf van uw man in het dorp Apaga, gaf u aan dat u daarover geen kennis heeft (CGVS gehoor p.3). Dat u tot op heden nog steeds geen kennis heeft waar uw man was van april 2008 tot maart 2009 en dit terwijl u nog in oktober 2008 samen met uw man een scheiding hebt aangevraagd, kan eveneens niet aannemelijk worden genoemd.

Tot slot werd opgemerkt dat u onaannemelijk vaag bleef over het feit of u in Armenië al dan niet op officiële wijze bent gescheiden van V.(...) M.(...). U verklaarde dat u en uw echtgenoot in oktober 2008 een scheidingsaanvraag hebben ingediend in Vanadzor om zo te vermijden dat u omwille van uw man problemen zou kennen (CGVS gehoor p.4). Echter, u wist niet of uw scheiding uiteindelijk officieel werd geregistreerd (CGVS gehoor p.5, 16). U gaf hiervoor verschillende redenen op. Zo stelde u dat u nadien geen tijd meer had om daarover na te denken en dit omdat u diende te vluchten. Ook gaf u aan dat u pas was bevallen en dat u werd bedreigd (CGVS gehoor p.5). Geen enkel van voorgaande verklaringen is afdoende om uw onwetendheid te staven. Gezien u immers wel in staat was om van juni 2010 tot oktober 2010 een opleiding in Vanadzor te volgen alsook om uw Armeens paspoort in maart 2010 in Vanadzor af te halen (CGVS gehoor p.8-10), kunnen uw voorgaande verklaringen niet aannemelijk maken dat u sinds oktober 2008 in de onmogelijkheid was om te weten of uw scheiding in Armenië al dan niet werd geregistreerd. Verder zei u ook nog dat u het niet interesseerde of uw scheiding al dan niet officieel was geregistreerd (CGVS gehoor p.16). Deze laatste poging tot uitleg wordt echter niet logisch genoemd, aangezien u net de scheiding had aangevraagd om verdere problemen te vermijden. Hierbij dient nog toegevoegd te worden dat uw man tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-Generaal heeft verklaard dat jullie sinds eind 2008 of begin 2009 in Armenië gescheiden zijn (CGVS gehoor man 3/09/2010 p.3-4). Overigens stelde hij ook nog dat u niet met hem was meegekomen naar België net omdat jullie gescheiden waren (CGVS gehoor man p.4). U verklaarde echter dat u niet met uw man kon meereizen naar België wegens een gebrek aan financiële middelen en omdat uw zoon toen nog te klein was (CGVS gehoor p.14). Er dient logischerwijze besloten te worden dat dergelijke uiteenlopende verklaringen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bijgevolg dient er besloten te worden dat u in het geheel niet aannemelijk maakt dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging is zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan voorgaande conclusies. Zo is het attest, ondertekend door een districtshoofd, waarin staat vermeld dat u zich vanaf 2009 tot 10 juni 2011 als gevolg van politieke problemen diende te verstoppen in het dorp Ashtarak, geen objectief stavingstuk van de door u verklaarde asielproblemen. Het is immers weinig logisch dat een districtshoofd een attest uitreikt dat bevestigt dat u voor een periode van twee jaar hebt ondergedoken. Dit document, dat overigens van geen datum of stempel is voorzien, heeft vervolgens een zeer geringe bewijskracht en kan geenszins opwegen tegen de vaststellingen van onaannemelijkheid die eerder werden uiteengezet. Wat de overige documenten betreft, zijnde de kopijen van enkele pagina's van de Armeense paspoorten van u en uw kinderen, uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte en twee diploma's (dd.21/06/2000; 2010), dient eveneens te worden opgemerkt dat deze niets wijzigen aan de eerder geformuleerde conclusies. Deze documenten verschaffen immers enkel informatie aangaande persoonlijke identiteitsgegevens van u en uw kinderen en over uw opleiding. Deze informatie wordt door mij niet betwijfeld. Eveneens heeft een kopie van de oranje kaart van uw man en een Belgisch medisch getuigschrift van uw man (dd.27/7/2011) geen invloed op de voorgaande conclusies. Deze documenten betreffen immers enkel gegevens aangaande het verblijf van uw man in België alsook zijn gezondheidstoestand en leveren bijgevolg geen essentiële informatie aangaande de verklaarde asielproblemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen *juncto* artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Verder voert zij aan dat er sprake is van een machtsoverschrijding.

De commissaris-generaal beperkt zich tot het vastpinnen van vermeende inconsistenties tussen de verklaringen van verzoekster en die van haar (ex-)echtgenoot M.V. en houdt onvoldoende rekening met

de redenen die verzoekster uiteenzette ter verklaring van het feit dat zij op een later tijdstip dan M.V. naar België afreisde. Het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen te Armenië en haar vlucht naar België heeft een invloed op de accuraatheid van haar herinneringen. De commissaris-generaal houdt geen rekening met de emotionele ontredde en de stress die verzoekster ondervond tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoekster dient het voordeel van de twijfel te worden toegekend voor wat betreft de vermeende inconsistenties.

Verzoekster dient de bescherming van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te worden toegekend aangezien zij geen enkele zekerheid heeft dat haar veiligheid en die van haar (ex-)echtgenoot kan worden gegarandeerd bij een gedwongen terugkeer naar haar land van herkomst.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekster tegelijk de schending aanvoert van zowel de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, als van de materiële motiveringsplicht, hetgeen echter niet mogelijk is vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering al dan niet afdoende is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster de motieven van de beslissing kent, is het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* bereikt en wordt het middel verder vanuit het oogpunt van de schending van de materiële motiveringsplicht onderzocht.

2.2.2. De Raad ziet niet in op welke manier de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing met machtsoverschrijding zou genomen hebben. De commissaris-generaal heeft immers de bevoegdheid om de bestreden beslissing te nemen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

2.2.3.1. Verzoekster betwist niet dat zij haar asielaanvraag heeft verbonden aan de asielaanvraag van haar (ex-)echtgenoot M.V. Ten aanzien van M.V. werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus genomen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd. Bijgevolg kan ook ten aanzien van verzoekster geen vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in aanmerking genomen worden op basis van dezelfde asielmotieven als deze die door haar (ex-)echtgenoot werden ingeroepen.

Bijkomend stelde de bestreden beslissing dat verzoekster er niet in slaagt de geloofwaardigheid van het asielrelaas van M.V. te herstellen daar zij onaannemelijke verklaringen aflegt aangaande de personen die zich bij haar over haar (ex-)echtgenoot kwamen informeren, geen details kent van zijn problemen, niet weet waar in Armenië hij van april 2008 tot maart 2009 verbleef en evenmin op de hoogte is van het feit of zij al dan niet op officiële wijze van hem gescheiden is. Ten slotte werd er een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen de verklaringen van verzoekster en die van haar (ex-)echtgenoot aangaande de reden waarom verzoekster niet met hem meekwam naar België maar pas later haar land van herkomst verliet.

Het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en het gehoor en de emotionele ontredde en de stress die bij een gehoor komen kijken, zijn niet afdoende om deze onwetendheden, het gebrek aan interesse en de vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij omtrent dergelijke belangrijke en bepalende gebeurtenissen, die aanleiding hebben gegeven tot het verlaten van het land van herkomst, enige interesse vertoont en, ongeacht het tijdsverloop, hieromtrent coherente en gedetailleerde verklaringen aflegt, hetgeen verzoekster nalaat. Bovendien toont verzoekster geenszins aan dat de voorgehouden stress haar zou verhinderen nauwkeurige verklaringen af te leggen. Deze motivering wordt dan ook onverminderd door de Raad gehandhaafd.

2.2.3.2. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan ter staving van haar vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de overige elementen in het dossier, toont zij niet aan dat er wat haar betreft zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd. Verzoekster toont niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- of het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

2.2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

F. HOFFER